

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **C., s. r. o.**, so sídlom P. X., N., Praha 1, Česká republika, IČO: X., zastúpeného advokátskou kanceláriou F. P., s. r. o., so sídlom G., Bratislava, IČO: X. proti žalovanej: **V. Č.**, nar. X., bytom Z., Lipany, **o zaplatenie 375 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 19CbZm/95/2013, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 3CoZm/12/2014-41 z 15. apríla 2014, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 3CoZm/12/2014-41 z 15. apríla 2014 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov (ďalej len súd prvého stupňa) uznesením č. k. 19CbZm/95/2013-18 z 22. 01. 2014 prerušil konanie do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnej otázke: Či sa má podľa čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offio preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledku neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla, v konaní vedenej na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 6Co/156/2013.

Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou na uplatnenie pohľadávky podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len nariadenie), domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie zmenkovej sumy 375 eur, úroku 0,25 % denne zo sumy 375 eur od 26. 09. 2009 do zaplatenia, úroku 6 % ročne zo sumy 375 eur od 10. 12. 2009 do zaplatenia, zmenkovej odmeny 1,25 eur a náhrady trov konania.

Súd prvého stupňa v rozhodnutí uviedol, že súdu je známe, že žalobca podal žalobné návrhy na rozhodnutie podľa nariadenia, pričom tiež zistil, že vo veci Okresného súdu Humenné, ktorý rozsudkom z 09. 07. 2013 žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca napriek výzve nepredložil zmluvu, z ktorej zmenka vznikla, podal žalobca odvolanie, o ktorom sa vedie odvolacie konanie na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 6Co/156/2013. Uznesením zo 16. 10. 2013 odvolací súd predložil Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku a konanie prerušil. Z toho dôvodu Okresný súd Prešov podľa § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) prerušil konanie až do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie, keďže rozhodnutie o prejudiciálnej otázke je rozhodujúcim aj pre postup súdu v tomto konaní a táto otázka má zásadný význam pre rozhodnutie súdu.

Krajský súd v Bratislave (ďalej len odvolací súd) uznesením č. k. 3CoZm/12/2014-41 z 15. 04. 2014 odmietol odvolanie žalobcu. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že žalobca podal osobne odvolanie do podateľne Okresného súdu Prešov dňa 13. 02. 2014. V danom prípade zákonná 15-dňová lehota v zmysle ust. § 204 ods. 1 O. s. p. uplynula 12. 02. 2014, a teda odvolanie žalobcu bolo podané po tejto zákonom stanovenej lehote.

Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 03. 06. 2014.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca z dôvodu, že súd svojím postupom odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.). Dovolateľ namietal, že odvolanie nepodával na prvostupňovom súde osobne do podateľne, ale odvolanie podal prostredníctvom doručovateľskej spoločnosti R., spol. s r.o., so sídlom C., Bratislava, IČO: X.. Predmetom podnikania tejto spoločnosti je aj poskytovanie poštových služieb, rovnako ako je to pri

Slovenskej pošte, a.s. Uviedol, že odvolanie odovzdal doručovateľskej spoločnosti dňa 12. 02. 2014, teda včas a v súlade s § 57 ods. 3 O. s. p. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

K podanému dovolaniu sa žalovaná písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.), skúmal, či podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Proti uzneseniu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.), alebo ak odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolaním žalobcu je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p., proti ktorým zákon dovolanie pripúšťa. Preto prípustnosť dovolania žalobcu z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

So zreteľom na ust. § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania žalobcu smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O. s. p.,

ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až e/ a písm. g/ O. s. p. žalobca nenamietal a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Preto prípustnosť dovolania z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na obsah dovolania žalobcu dovolací súd osobitne skúmal, či postupom a rozhodnutím súdov nedošlo k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím je aj uznesenie, ktorým odvolací súd nesprávne odmietne odvolanie ako oneskorene podané (R 23/1994).

Podľa § 204 ods. 1 O. s. p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 57 ods. 3 O. s. p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Z obsahu spisu vyplýva, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené 28. 01. 2014 (č. l. 18 spisu). Posledným dňom 15-dňovej lehoty na podanie odvolania bol 12. 02. 2014 (streda), čo vo svojom rozhodnutí konštatoval aj odvolací súd.

Z podacej pečiatky Okresného súdu Prešov (č. l. 19 spisu) je zjavné, že odvolanie proti uzneseniu, bolo podané na tomto súde osobne dňa 13. 02. 2014. Z tejto skutočnosti vychádzal aj odvolací súd pri svojom závere o oneskorenom podaní odvolania. Žalobca k dovolaniu pripojil fotokópiu dokladov (č. l. 45 až 49 spisu) o odovzdaní zásielky (odvolanie voči uzneseniu o prerušení konania Okresného súdu Prešov sp. zn. 19CbZm/95/2013) na prepravu spoločnosti R., spol. s r.o. (aktuálny stav zásielky č. 15106510), o ktorých odvolací súd v čase rozhodovania o odvolaní nemal vedomosť. Z týchto dôkazov vyplýva, že žalobca odvolanie odovzdal na jeho doručenie Okresnému súdu Prešov spoločnosti R., spol. s r.o. dňa 12. 02. 2014, t. j. v posledný deň 15-dňovej odvolacej lehoty.

Dovolací súd sa najskôr zaoberal otázkou či spoločnosť, ktorej bolo odvolanie dňa 12. 02. 2014 (posledný deň odvolacej lehoty) odovzdané žalobcom na doručenie, možno považovať za „orgán, ktorý má povinnosť ho doručiť“.

Orgánom povinným doručiť podanie, ktorým sa vykonáva úkon viazaný lehotou, je v zmysle zákonom stanovených podmienok ktorýkoľvek okresný súd (§ 42 ods. 2 O. s. p.), odvolací súd (§ 218 ods. 2 O. s. p.), správny orgán, ktorý vydal rozhodnutie (§ 250m ods. 2 O. s. p.), príslušný orgán nápravného ústavu, zdravotníckeho zariadenia a pod., napokon aj pošta, čo je zrejmé z ustálenej judikatúry súdov (napr. R 23/86).

Dovolací súd mal za to, že za orgán, ktorý má povinnosť doručiť podanie v zmysle § 57 ods. 3 O. s. p. sa považujú aj subjekty registrované, prípadne licencované podľa zákona č. 324/2011 Z. z. o poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o poštových službách) zverejnené Poštovým regulačným úradom v Registri poštových podnikov (bližšie pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/142/2013 z 05. 02. 2014).

Z Registra poštových podnikov vyplýva, že spoločnosť R., spol. s r.o., je Poštovým regulačným úradom registrovaným poštovým podnikom poskytujúcim poštové služby

(označené ako OS – ostatné poštové služby) v zmysle zákona o poštových službách, a preto ju treba považovať za orgán, ktorému je možné odovzdať podanie (listovú zásielku), a ktorý má povinnosť toto podanie doručiť s následkom zachovania lehoty v zmysle ustanovenia § 57 ods. 3 O. s. p. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje tiež na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/142/2013 z 05. 02. 2014, sp. zn. 4Obdo/31/2014 z 30. 05. 2014, sp. zn. 3Obdo/43/2014 z 25. 08. 2014 a sp. zn. 3Obdo/49/2014 z 29. 09. 2014.

Dovolateľ len vo fotokópii predložil dôkazy (č. l. 45 – 49), z ktorých sa javí, že žalobca odovzdal zásielku kuriérskej spoločnosti na prepravu posledný deň lehoty na podanie odvolania. Bude preto úlohou odvolacieho súdu vyžiadať si originály predmetných dokumentov a posúdiť, resp. zistiť, či bol predmetný opravný prostriedok podaný v prejednávanej veci a včas, t. j. dňa 12. 02. 2014, tak ako to tvrdil dovolateľ a či obsahom zásielky, ktorú prevzala spoločnosť R., spol. s r.o. bolo tiež odvolanie žalobcu v predmetnej veci (t. j. vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 19CbZm/95/2013).

Na základe uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že žalobca dôvodne namieta, že rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorým bolo jeho odvolanie odmietnuté ako oneskorene podané, mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Výskyt niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p. je zo zákona vždy dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu, vydanému v konaní postihnutom touto vadou. Zároveň je tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vždy zrušiť, pretože rozhodnutie, vydané v takomto konaní, nemôže byť považované za správne. Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené skutočnosti napadnuté uznesenie odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 2 O. s. p. veta prvá O. s. p., § 243b ods. 4 veta za bodkočiarkou O. s. p., dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní je odvolací súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 243d ods. 1 veta druhá O. s. p.). V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 veta tretia O. s. p.).

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 30. decembra 2014

JUDr. Gabriela Mederová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.